

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, WONEN EN ONROEREND ERFGOED

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp van decreet houdende diverse technische wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en gerelateerde bepalingen
- Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Dit ontwerp van decreet bevat enerzijds een aantal zuiver technische aanpassingen aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen die niet gekoppeld zijn aan een beleidsmatige doelstelling, maar eerder procedureel van aard zijn.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

- Beleidsveld: Financiën en Begroting
- Inhoudelijk Structuurelement: Fiscaliteit
- Beleidsdoelstelling: het ontwerp van decreet bevat een aantal zuiver technische aanpassingen aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit en een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen die niet gekoppeld zijn aan een beleidsmatige doelstelling, maar eerder procedureel van aard zijn

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaand ontwerp van decreet werd op 13 november 2020 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering (VR 2020 1311 DOC.1253).

De Sociaal-Economische Raad gaf in haar brief van 7 december 2020 aan geen advies te formuleren gezien de beperkte sociaaleconomische relevantie.

Het voorontwerp van decreet werd aangepast aan het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie (VTC) nr. 2020/55 van 15 december 2020 en daarna opnieuw principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 8 januari 2021 (VR 2021 0801 DOC.0020). Voor de aanpassingen naar aanleiding van het

advies van de VTC wordt verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering bij de tweede principiële goedkeuring (IVR 2021 0801 DOC.0020-1) en naar punt 17 van de memorie van toelichting en naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 82.

Advies Raad van State

De Raad van State bracht op 18 februari 2021 een advies uit, met het nummer 68.656/3. In dit advies maakt de Raad van State een aantal opmerkingen die hieronder worden besproken. Om aan bepaalde opmerkingen tegemoet te komen werden een aantal wijzigingen aangebracht in het ontwerp van decreet (artikel 83) en de artikelsgewijze toelichting (artikel 3, 11 en 82).

Volgens de Raad van State voorziet artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 ervan, in een verplichting om de toezichhoudende autoriteit, bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking (zie randnummer 3).

Inmiddels werd bij artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens opgericht. De Vlaamse toezichtcommissie (VTC) is een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid en is als toezichhoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 36, lid 4, van de AVG verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de AVG door de instanties. Ingevolge artikel 51, lid 1, van de AVG kan immers elke lidstaat één of meer onafhankelijke overheidsinstanties, verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening, oprichten.

Sinds de bekendmaking van de aanstelling van de leden van de VTC door de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad d.d. 29 maart 2019, is de VTC ingevolge artikel 10/4, §1, van voornoemd decreet bevoegd om hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering adviezen te verstrekken omtrent elke aangelegenheid met betrekking tot de verwerkingen van persoonsgegevens. Er moet aldus worden vastgesteld dat er in dit geval een advies is waarbij het ontwerp is getoetst aan de AVG.

In randnummer 4 staat de Raad van State stil bij de mogelijk disproportionele belemmering van het vrije verkeer van kapitaal indien voor de beoordeling of een gehandicapt kind van ingezetenen van een andere EU-lidstaat al dan niet in aanmerking komt voor een belastingvermindering bv. functionele tests in Vlaanderen zouden moeten worden doorlopen.

In algemene termen kan hier tegen opgeworpen worden dat volgens vaste rechtspraak een nationale belastingwetgeving kan worden geacht verenigbaar te zijn met de bepalingen van het VWEU betreffende het vrije kapitaalverkeer, indien een verschil in behandeling betrekking heeft op situaties die niet objectief vergelijkbaar zijn. Gezien de criteria voor het vaststellen van een handicap in elke lidstaat zullen verschillen komt de erkenning in een andere lidstaat als gehandicapt kind niet noodzakelijk in aanmerking in een andere lidstaat.

Daarbij komt dat voor de belastingvermindering van de onroerende voorheffing in artikel 2.1.5.0.1, §1, 2° VCF de kinderen volgens het bevolkingsregister hun woonplaats dienen te hebben in het onroerend goed (in het Vlaamse Gewest). Het onderzoek door een Vlaamse instantie kan in dat geval dan ook niet als disproportioneel worden beschouwd. Ook met betrekking tot de gunstregeling erfopvolgers of begiftigden met een handicap kan worden geargumenteed dat er een aanzienlijke kans is dat de ouders of voogden een connectie hebben met het Vlaamse gewest zodat de drempel inzake administratieve verplichtingen laag zal zijn.

De erkenningsprocedures bij de Vlaamse of federale instanties voorzien bovendien in bepaalde gevallen ook in een vaststelling op basis van vragenlijsten en is bijstand door een vertegenwoordiger, een videoconsult of telefonische toelichting mogelijk. In het licht van bovenstaande lijken de geboden mogelijkheden geen disproportionele belemmering in te houden.

De opmerking van de Raad van State in randnummer 5 wordt gevolgd zodat de vrijstelling van verkeersbelasting vanaf 1 januari 2020 kan worden toegepast voor de houders van een vergunning op basis van het decreet van 29 maart 2019 betreffende het individuele bezoldigd personenvervoer (zie toelichting bij artikel 11).

Randnummer 6 m.b.t. de aanduiding van een verwerkingsverantwoordelijke vergt geen aanpassing van het ontwerp van decreet.

Als gevolg van de opmerking in randnummer 7 werd de toelichting bij artikel 82 aangevuld. De Raad van State merkt op dat opname van de privacybepaling als autonome bepaling de transparantie niet ten goede komt en slechts voor een korte periode soelaas kan bieden. Een onderzoek naar een duurzame en omvattende integratie van privacybepalingen in de VCF is evenwel al opgestart.

Randnummer 8 betreft een vaststelling bij de retroactieve inwerkingtreding van enkele bepalingen en vereist geen aanpassing.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

1. Situering

Dit ontwerp van decreet bevat enerzijds een aantal zuiver technische aanpassingen en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen die niet gekoppeld zijn aan een beleidsmatige doelstelling, maar eerder procedureel van aard zijn.

De zuiver technische aanpassingen zijn de volgende:

- wijzigingen naar aanleiding van gewijzigde Vlaamse of federale regelgeving waarnaar wordt verwezen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF) (vb. decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur, wetboek van vennootschappen en verenigingen, boek VII van het wetboek economisch recht, ...);
- technische correcties n.a.v. opgeheven regelgeving (vb. aanpassing ingevolge opheffing van artikel 2.2.5.0.2 VCF, ...);
- verduidelijking van regelgeving (vb. regeling bij samenloop tussen de aanvraag bindende schatting en de expertenschatting in geval van eenzelfde onroerend goed);
- technische correcties naar aanleiding van materiële vergissingen bij eerdere decretale aanpassingen.

Tot slot zijn er ook nog een aantal inhoudelijke aanpassingen, die evenwel niet gekoppeld zijn aan een beleidsmatige doelstelling, maar eerder betrekking hebben op procedures of met als doel de VCF af te stemmen op andere wetgeving:

- veralgemening van de mogelijkheid om identiteitsdocumenten op te vragen in geval van controle;
- afstemmen van strafrechtelijke maximum geldboete op die in de andere gewesten en toepasselijk maken van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten;
- verlenging van de termijn om een voorafgaandelijk attest te bezorgen in het kader van het gunstregime familiale ondernemingen en vennootschappen;
- afschaffing van de borg voor beroepspersonen;
- aanpassing van de termijn voor aangifte voor gerealiseerde verrichtingen in het kader van de belasting op de spelen en weddenschappen;
- invoering van een nieuw elektronisch platform E-box (met bijhorende privacybepalingen).

2. Probleemstelling en omgevingsanalyse

Zoals aangehaald hierboven bevatten de opgenomen maatregelen geen beleidsmaatregelen. Een groot aantal van de bepalingen betreffen zuiver technische aanpassingen. Daarnaast zijn er nog een aantal inhoudelijke maar ook eerder technische aanpassingen of vereenvoudigingen.

Een eerste inhoudelijke maatregel is gericht op het bevorderen van de controles door de Vlaamse Belastingdienst (Vlabel) door de identiteitscontrole te veralgemenen (artikel 67). Daarnaast worden ook de strafrechtelijke geldboetes afgestemd op deze die gelden in de andere gewesten (artikel 70 t.e.m. 72). De verhoging van deze geldboetes laat de parketten toe om in geval van een verzuim bij de betrokken belastingen een hogere minnelijke schikking voor te stellen. Door ook de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten van toepassing te maken, wordt ook die regelgeving afgestemd op die van de andere gewesten, wat voor de parketten een uitbouw van dossiers minnelijke schikking erfbelasting gemakkelijker maakt (artikel 73).

Verder wordt ook de termijn verlengd waarbinnen Vlabel het facultatief attest verstrekt i.v.m. het gunstregime inzake schenkbelasting voor familiale ondernemingen en vennootschappen. Hierdoor wordt een grondigere controle mogelijk (artikel 77).

De overige maatregelen zijn er vooral ten voordele van de belastingplichtige. De afschaffing van de waarborg voor beroepspersonen is een efficiëntiemaatregel. De borg heeft geen toegevoegde waarde, maar vereist zowel voor de beroepspersoon als voor Vlabel een ganse administratie. De afschaffing houdt m.a.w. een administratieve lastenverlaging in zowel voor de beroepspersoon, als voor Vlabel (artikel 31, 1°, artikel 32 en artikel 59). De wijziging aan de aangiftetermijn inzake spelen en weddenschappen is er gekomen op vraag van de sector, die een aangifte op de eerste werkdag administratief moeilijk verwerkt kreeg (artikel 51). E-box is een nieuw beveiligd elektronisch platform wat het voor de belastingplichtige mogelijk maakt niet enkel zijn aanslagbiljetten, maar ook andere documenten van Vlabel elektronisch te ontvangen (artikel 52).

3. Beleidsmaatregelen en doelstelling

Zoals aangehaald betreffen de opgenomen maatregelen geen beleidsmaatregelen. Voor de inhoudelijke procedurele maatregelen kan verwezen worden naar wat hoger reeds werd toegelicht.

4. Impactanalyse

Zoals aangehaald zijn de decretale aanpassingen die het voorwerp uitmaken van het ontwerp van decreet veelal zuiver technisch. Zij hebben dus geen enkele maatschappelijke impact, noch een impact op de op de grondrechten of het gelijkheidsbeginsel.

Voor wat betreft de inhoudelijke maatregelen:

- de maatregel m.b.t. controle in artikel 67 heeft op zich geen impact op een van voormelde gebieden, noch een directe budgettaire impact;
- de decretale aanpassingen m.b.t. de strafrechtelijke geldboetes (artikel 70-73) hebben, zoals aangehaald, enerzijds tot doel om de regelgeving af te stemmen op de andere gewesten. Anderzijds zullen zij bijdragen aan een uitbouw van dossiers minnelijke schikking erfbelasting door het parket;
- de voorgestelde maatregel m.b.t. de verlenging van de termijn voor de verlening van een attest (artikel 77) en de maatregelen in ten voordele van de belastingplichtige (artikel 31, 32, 51, 52 en 59) hebben geen maatschappelijke impact en geen impact op de grondrechten of het gelijkheidsbeginsel.

De wijziging van de definitie van 'gehandicapt kind' (artikel 3 van het ontwerp) vergt geen kind- en jongereneffectrapport. Het gaat immers enkel om een technische rechtzetting die de definitie, die naar aanleiding van de regionalisering van de gezinsbijslag door het decreet van 21 december 2018 onterecht en onbedoeld werd verengd tot de nieuwe Vlaamse regelgeving inzake kinderen met zorgnood, terug in overeenstemming brengt met het toepassingsgebied zoals dat was voor de regionalisering. Dit gebeurt door de definitie retroactief uit te breiden met referenties naar de federale wetgeving inzake de erkenning van kinderen met een handicap. Een zelfde redenering geldt voor de wijziging in artikel 5.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Voor een gedetailleerde bespreking kan verwezen worden naar de artikelsgewijze toelichting in de memorie van toelichting.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Voor dit punt kan worden verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering bij de eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet (VR 2020 1311 DOC.1253/1).

B. ESR-TOETS

De ESR-toets is niet van toepassing.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Voor dit punt kan worden verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering bij de eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet (VR 2020 1311 DOC.1253/1).

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voor dit punt kan worden verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering bij de eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet (VR 2020 1311 DOC.1253/1).

4. VERDER TRAJECT

Na definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering, wordt het ontwerp van decreet ingediend in het Vlaams Parlement.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van decreet houdende diverse technische wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en gerelateerde bepalingen en de bijhorende memorie van toelichting;

2° de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed te gelasten voornoemd ontwerp van decreet en de bijbehorende memorie van toelichting, in naam van de Vlaamse Regering, in te dienen bij het Vlaams Parlement.

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Mathias DIEPENDAELE

Bijlagen:

- het goed te keuren ontwerp van decreet en bijbehorende memorie van toelichting
- het advies van de Raad van State